BARNE-OG LIKESTILLINGSDEP.
Arkivkode: 323.25
Dato: 04/09
Saksnr: 200902826-032

foreningen 2 foreldre

Barne og Likestillingsdepartementet
Samlivs og likestillingsavdelingen
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo
postmottak@bld.dep.no

01.11.09

Høring – forslag om å innføre en ordning med stans av offentlige ytelser ved internasjonal barnebortføring.

Foreningen 2 Foreldre viser til høringsbrev med nevnte tittel.

Til tross for at tittelen kun viser til barnebortføring på tvers av landegrensene, lager man i BLDs høringsnotatet en definisjon av "nasjonal barnebortføring" som at samværsforelder tar seg til rette og ikke leverer barnet tilbake etter samvær, en handling som allerede rammes av straffelovens § 216 ("kidnappingsparagrafen").

Det er påfallende at BLD ikke undersøker hva man kan og bør gjøre i de tilfeller hvor bostedsforelder tar seg til rette og urettmessig hindrer samvær mellom barn og samværsforelder. Norge har fått kritikk av Commission on European Family Law (CEFL) fordi det ikke finnes virkemidler i norsk rett for å sørge for etterlevelse av dommer avsagt av norske rettsinstanser innen barneområdet. Selv de som velger å trosse Høyesteretts avgjørelse om at det skal være samvær kan fortsatt gjøre dette fritt og uten noen sanksjoner, som har vært omtalt i media. Dette er oppsiktsvekkende.

Barnelovutvalget foreslo i NOU 2008:9 å innføre potensielle tvangsmidler ved urettmessig hindring av samvær, noe som ikke har blitt fulgt opp av Huitfeldts barnelovforslag (Ot.prp 104 (2008:2009)). Hvorfor ikke?

Positivt at staten vil slutte å være hovedsponsor av internasjonal barnebortføring

At staten både har utbetalt stønader og innkrevd barnebidrag som har blitt utbetalt til den som rettsstridig har skapt en ny situasjon for seg og barna ved en barnebortføring over landegrensene, er oppsiktsvekkende. Statens rolle som hovedsponsor for disse sakene har bidratt til at de har trukket unødvendig ut i tid, og skapt en uholdbar situasjon for barna.

Det er positivt at det nå foreslås å stanse offentlige stønader og barnebidrag til den som rettsstridig bortfører barn over landegrensene.

Dette må også gjelde når barn blir rettsstridig bortført til Norge, og uansett hvem av foreldrene som gjennomfører slike rettsstridige handlinger. Vi må komme bort fra situasjonen hvor norsk forvaltning og norsk rett ser det som sin hovedoppgave å forsvare norske borgere som vil tilbake til Norge, uansett.

Åsenveien 1
1400 Ski

Telefon: 88 00 88 45
E-post: post@f2f.no
Web: www.f2f.no

foreningen 2 foreldre

Oppsiktsvekkende forskjellsbehandling av foreldrene – bostedsforeldre går fri mens samværsforeldre møtes med flere sanksjoner

Den dramatiske forskjellsbehandlingen, avhengig av hvem av foreldrene som tar seg til rette i forhold til barna og den andre av foreldrene innenlands, er oppsiktsvekkende.

Samværsforeldre mottar ikke verken bidrag eller offentlige ytelser relatert til barn. De kan motta uføretrygd, sosialhjelp og bostøtte, som alle foreslås stoppet om de ikke leverer barna etter samvær. Det å ikke levere barna etter samvær rammes allerede av straffelovens § 216, og fordi det allerede finnes effektive sanksjoner er dette et marginalt problem som BLD nå ønsker å straffe enda hardere.

Det som er et stort samfunnsproblem i dag, er alle de bostedsforeldre som urettmessig hindrer samvær mellom barn og den andre forelderen. Det er ikke uvanlig at dette skjer til tross for at det finnes rettsavgjørelser, endog fra Høyesterett, som sier at det skal være samvær. Den som tar seg til rette på denne måten blir som regel økonomisk belønnet gjennom høyere barnebidrag fordi samværsfradraget faller bort fordi samvær urettmessig hindres.

Grunnen til at samværssabotasje er så omfattende er at bostedsforeldre som tar seg til rette i Norge ikke blir negativt sanksjonert, og det foreslås heller ikke nå å innføre noen sanksjoner mot bostedsforeldre som tar seg til rette og urettmessig hindrer samvær.

F2F håper at BLDs nye ledelse ser med litt andre øyne på disse problemene og at det foreslås sanksjoner som er effektive i praksis mot bostedsforeldre som tar seg til rette på bekostning av barna og den andre forelderen.

I NOU 2008:9 gikk et flertall inn for at spørsmålet om innenlands flytting burde ligge under foreldreansvaret, i overensstemmelse med for eksempel svensk rett. Dette har ikke Huitfeldt fulgt opp i Ot.prp. 104 (2008:2009). I stedet er det foreslått å innføre en varslingsplikt på 6 uker før en flytting finner sted. Men det er ikke trukket opp noen sanksjoner mot dem som ikke forholder seg til varslingsplikten. F2F frykter at varslingsplikten vil bli en tom og innholdsløs bestemmelse uten praktisk betydning.

F2F stusser over at BLD unnlater å foreslå sanksjoner etter samme lest som ved barnebortføringer til dem som ikke forholder seg til varslingsplikten ved flytting. Forslaget om å sanksjonere brudd på varslingsplikten ved flytting, med de samme virkemidler, er herved overbrakt.

Vennlig hilsen

for Rune Harald Rækken(sign.)
Nestleder, Foreningen 2 Foreldre

for Roger Sollied Johansen (sign.)
Leder, Foreningen 2 Foreldre